Mária hite

(Mary's Belief)

1961. január 21. Beaumont, TX

1 Köszönöm testvérem. Természetesen… Erre „Ámen" kell mondanom. Az Úr a legszokatlanabb módon megáldott minket ma délelőtt. Volt valami az elmémben, amiről beszélni készültem, és éppen most megváltoztatta azt. Én az ilyenfajta alkalmakat szeretem, amikor a Szent Szellem édessége, csak bejön, és átáramlik az épületen. És aztán a Szent Szellem…

Tegnap este, azt hiszem, annak egy próféciának kellett lenni. A mögöttem lévő szolgálóknak azt mondtam, hogy el fog jönni az ő idejük. Ők áldoztak (lemondtak). És ma délelőtt, még mielőtt hozzá kezdtem volna, a Szent Szellem jósága ment ki a szolgálók közzé, és kijelentette őket gyógyultaknak, egyenesen körbe, elmondta az állapotukat, és betegségeiket, és minden mást. Ó, Ő jó, nem? Természetesen Ő az. Ő egy csodálatos Atya. És mi annyira hálásak vagyunk Neki.

2 Most holnap délután, ha az Úr akarja, áttesszük a holnap esti szolgálatot holnap délutánra. És szerintem ez szép. Mert mindenkinek lehetősége van arra, hogy működtesse az ő gyülekezetét. Én hiszem azt, hogy a Kereszténynek kötelessége mindig állni a szolgálati helyén. És ilyen módon, amikor van egy ilyen nagy összejövetelünk, mint ez… vannak testvérek, akik készek bezárni a maguk gyülekezetét, és az ő embereiket átküldeni (ide)… Nektek mindannyiótoknak mondom látogatóknak, akik nem vagytok idevalósiak, és távol vagytok ezekből a gyülekezetekből, hogy menjetek holnap a gyülekezetbe. Csak válasszátok a ti választásotokat. Egy csomó kitűnő testvér van itt, és néhány nagyszerű gyülekezet, akik ugyanazt az Evangéliumot hiszik, amit mi prédikálunk. Ők itt állnak. És ők örömmel fogadnak benneteket holnap reggel a vasárnapi iskolában, és holnap este az ő gyülekezeteikben. És most, feltétlenül menjetek el valamelyik gyülekezetbe, abba, amit ti választotok.

Azt hiszem, a testvérek elmondták nektek, hol… ők tettek valamilyen előkészületet, hogy elmondják, merre találhatóak, és mi van a körül. Általában ezt így teszik. És meg vagytok hívva mindegyikbe. Tehát most a gyülekezet… bárhova is jártok gyülekezetbe, amit ti képviseltek, bármit akartok tenni, az csak jó lesz. Most én látom azokat moziba menni, vagy valami. Tehát van egy nagy Szellem az emberek között, egy nagy ébredés, ami úgy tűnik, erre felé mozog.

Bízom benne, hogy soha nem fogja elveszíteni azt a gyönyörű Szellemet, ami itt volt ma délelőtt az összejövetelen. Ez… ez igazán valami, amikor látjátok Isten jóságát, és az Ő irgalmát, hogy jön és megáld minket, és megteszi ezeket a dolgokat, amit Ő ma délelőtt tett.

3 Most, ha az Úr akarja, akkor holnap délután szeretnék egy jó Keresztény összejövetelt tartani, és szeretném, ha mindenki eljönne ide. Mi holnap délután egy evangelizációs szolgálatot fogunk hirdetni, ha az Úr akarja. És Leo testvér, a mi könyves emberünk azt mondta, „Branham testvér, kellene egyszer majd itt ezeknek az embereknek prédikálni, mint a régi idő sassafrás (babérfa) prédikálását."

Az Úr jó hozzánk, szeretnénk, hogy lapozzatok a Bibliátokban, ha akarjátok, vagy csak jegyezzétek le a szöveget. Csak egy verset vettem felolvasni a Lukács 1. fejezet, 37. vers:

> *Mert Istennél semmi sem lehetetlen. És Mária azt mondta, Íme, az Úr szolgálóleánya; legyen velem a te beszéded szerint. És az angyal elment tőle.*

4 Hajtsuk csak meg a fejünket egy pillanatra. Mennyei Atyánk, az Úr Jézus Nevében jövünk, és irgalmat és megbocsájtást kérünk a mi hiányosságainkra. Imádkozunk ma este, Uram, hogy továbbra is látogassál minket a Szent Szellem e nagy látogatásaiban, hogy mutasd meg Magadat élőben, amíg ismét megjelensz testi formában a második eljövetelben.

Imádkozunk, Menyei Atyánk, hogyha van bárki közöttünk, aki még soha nem fogadott el téged, mint az ő saját drága szerető Megváltóját, hogy ma este legyen az az idő, amikor ők meg fogják tenni a mindenre elegendő döntést, „Igen, Uram, én hiszek." Azok, akik már elkezdték ezt az utat, de még nem jutottak el a Szellem keresztségére, imádkozunk azért, hogy ők is járuljanak ma este a Szent Szellem keresztséghez.

Tegnap este annyira boldogok voltunk, Uram, mert láttunk Téged kimenni az emberek közé, akik felemelték a kezüket, hogy nincs imakártyájuk; láttuk a Te nagy Szent Szellemedet kimenni, és meggyógyítani a betegeket és szenvedőket, és szólítani őket, pontosan úgy tetted tegnap ezt, mint, amikor itt laktál testben, a mi Urunk Jézus Krisztusban, és megmutattad nekünk azt, hogy Te még mindig a te gyülekezetedben vagy: Az emberek felkeltek a hordágyakról, és elmentek; s akik haldokoltak, és utolsó reménységükben voltak, ők meglátták Isten világosságát, és elfogadták azt, gyógyultan mentek el. És ma délelőtt nagy összejövetelünk volt a Szent Szellem való közösségben, amint együtt ültünk Mennyei helyeken Krisztus Jézusban, ó, Istenem, mennyire szeretjük ezt.

5 És imádkozunk, hogy add meg nekünk a Te Mennyei áldásaidat ma este. Ne nézz a mi méltatlanságunkra, Uram, mert mi méltatlanok vagyunk, és nincsen semmi, amit mi tehetnénk, hogy kiérdemelnénk bármit. Tehát alázatosan megvalljuk, hogy mi vétkesek vagyunk, és igazságtalanok vagyunk, egyedül Te vagy igazságos. És jövünk az Úr Jézus

Nevében, amint Ő kért bennünket, és megígérte nekünk azt, hogy megkapjuk, amit kérünk. Istenem, én egy nagydolgot kérek Tőled, és imádkozom, hogy a Szent Szellem minden itt lévő szívet kutasson át ma este. Hogyha gyógyulásra van szükségük, gyógyítsd meg őket, Uram. Bármire is van szükségük, add meg azt, Uram. És rólam se feledkezzél meg itt.

Ne feledkezzél meg ezekről a csomó kedves szolgálókról, Uram. Álld meg az ő gyülekezeteiket holnap. Legyenek azok megtelve, és Istennek a Szelleme mozdulhasson közöttük. Had legyen egy jó régimódi ébredés, amely kitör ebben az országban, és végig söpör a nemzeten. Álld meg az embereket mindenütt, Atyám. Most, amint elolvastam ezt a néhány szót, imádkozom, hogy álld meg ezeket a mi szívünkben. Az Úr Jézus Nevében kérjük ezt. Ámen.

6 A reggeli napsütés éppen csak feljött a domb mögött, miközben ő elment azon a kis ismerős utcán, lejött a dombról, ahol ő lakott. És amint ment tovább azzal a vizes korsóval a karjában, talán gondolkodott, elmélkedett, mint általában a fiatal asszonyok abban a korban, sétálnak, és közben gondolkodnak. Útján volt a város kútjához, hogy felhúzza magának a napi vizét. Tudjuk, hogy az anyukája már meghalt, tehát ő otthon volt egyedül az ő korosodó édesapjával. És ő az előző napra gondolt.

7 Valószínű a hét első napja volt a szombat napi szolgálat után, és a nap már addigra felkelt, és ment fölfele Palesztina kék egére. És a virágok édessége, amint a nap feljött, az a légkör, a virágok illata és szuláké, amint a meleg felszárította azt, és csak egy pár órával ezelőtt száradt fel ismét… Én szeretem abban az időben a reggelt. Azt hiszem ez friss. Szeretek ilyenkor kimenni a kertekbe.

Azt hiszem, hogy minden szolgálónak, aki a szószékhez jön, úgy kellene jönnie, hogy ne a sok teher nyomja le, hanem az Úr jelenlétének a frissességéből. Kelj fel korán reggel, amikor már minden démon lefeküdt, és az éjszakai gyülekezésük véget ért. És aztán, amikor minden lecsendesedik és lenyugszik, akkor érezhetjük a finom illatot, édességet. És én hiszem azt, hogy minden szolgálónak Isten előtt kellene maradnia, ameddig ő a szószékhez nem jön, és ő jöjjön, mint egy édes illatú aroma, felkenve a Szent Szellemmel, hogy Isten üzenetét hozza az éhes szívű embereknek, akik várják azt.

8 Ahogy ment lefelé az ő útján, hiszem (vagy mondhatom ezt, mint egy kis drámát), hogy ő azon gondolkodott, mi történt az előző nap. Miután hazajöttek a gyülekezetből, nyilván szokás volt neki, és az ő jegyes férjének, Józsefnek, hogy együtt mentek haza vacsorázni. És amint a vacsora elkészült, nos… Valószínű, hogy megvacsoráztak, és mint szoktak, kiültek a teraszukra, és átnéztek a kis völgy fölött a domb túlsó oldalára.

József egy ács volt. És tudva, hogy nemsoká elveszi feleségül ezt a gyönyörű fiatal Zsidó lányt, mivel ő ács volt, ő már építette a jövőbeli otthonukat odaát a másik dombon. Szóval, tudjátok, elképzelem, hogy biztosan volt neki egy különleges kis érzéke hozzá,

mert ő az ő kedves kis menyasszonyát akarta elhozni ebbe az otthonba. Az ajtók pontosan voltak illesztve. És ő rászánta az ő idejét, mert nem akarta összecsapni ezt a munkát. Neki kellett… Biztos, hogy az ablakoknak pontosan kellett illeszkedni, és az ajtóknak is pontosan. És el tudom képzelni, hogy amikor bement a kapun, az lehet egy nagy szív alakja volt, így… amikor bement a kaput egy szív alakúvá tette. Mindenütt rózsák voltak a ház körül.

9 És ők tervezték ezt egy ideje, az eljegyzésük óta. És volt úgy, hogy kimentek oda, mondjuk egy vasárnap délután, és leültek a tornácra, és csak átnéztek oda, ahol az ő jövőbeli otthonuk lesz. És szokásuk volt az, hogy mindig az Úrról beszéltek, mert mindketten nagyon hittek Istenben. És ez egy különleges vasárnap volt. Amint gyorsan megvacsoráztak, és elmosták az edényeket, és József már kiült a tornácra, mire Mária is kijött, és biztosan egy ilyen beszélgetésük lehetett, mint ahogy általában arról beszéltek, hogyan alakult a házuk, és hogyan fog kinézni, és jönnének rabbik hozzájuk vacsorára. De e helyett ők az aznap délelőtt hallott üzenetről beszélgettek, amit a rabbijuktól hallottak, egy figyelemre méltó, tisztességes embertől. És talán Mária azt mondta, „József, nem volt az egy meglepő üzenet ma reggel, amit a rabbi prédikált, a mi kedves pásztorunk?”

10 „Ó,” Józsefnek azt kellett mondani, „ez egy kimagasló üzenet volt, annyira szerettem, amikor arról a nagy Jehova Istenről beszélt, Aki a mi népünket kivezette Egyiptomból. Nem izgalomba hozott, amikor olvasott a Mózes második könyvtekercséből, amikor kihozta őket, és hogyan Jehova vezette őket a Tűzoszlop által? És nem volt iránytűjük, hogy menjenek… hanem ők a Szellem vezetése által mentek. Ó, Mária, nem lenne csodálatos, ha egész életünkben úgy tudnánk élni, hogy azt a Tűzoszlopot néznénk, és vezetne minket, mint őket?”

„És amikor étel kellett nekik, akkor Ő mannát hullatott le nekik a Mennyből; ez volt a kenyerük. És aztán, amikor húsra volt szükségük, Ő fürjeket fújt a tengerparttól: ellepték (betöltötték) a földet. És amikor vízre volt szükségük, Ő megütött egy sziklát. Amikor betegek voltak, akkor volt Neki egy rézkígyója jóvátételnek az ő betegségükért, és ó, mennyire hatalmas volt az.”

„De,” ő mondta, „Drágám, én azt gondolom, ő elrontotta az egészet, amikor azt mondta, ’de sajnos, Jehova többé már nem cselekszik így.’ Valahogy én mindig azt hittem, hogy Jehova mindig ugyanaz marad. Ő nem tud kudarcot vallani. És én hiszem, hogy ez az oka annak, hogy mi vagyunk… mi élünk ezekben a napokban, mert a mi népünk elvesztette a hitet Jehovában.”

11 „Én hiszem azt, hogy Jehova halhatatlan, és Ő nem öregszik, és nem múlik el. Ő csak egyszerűen ugyanaz a Jehova, és Ő elvár tőlünk… én nem gondolom, hogy semmibe venném, vagy tisztességtelen a mi rabbink, de amikor azt mondta ma reggel, hogy Jehova többé nem cselekszik csodákat, hogy az egyetlen dolog, amit Ő akar, hogy mi járjunk a

gyülekezetbe, hogy fizessük a tizedünket, és egy jó életet éljünk, amennyire tőlünk telik, és Ő haza visz minket az Ő dicsőségébe, én nem tudom elhinni azt, Mária. Én hiszem, hogy Jehova azt akarja, hogy mi járjunk Vele, mint ők akkor tették."

És akkor talán Mária azt mondta, „Ó, drágám, tudod, először olvassuk el a Szentírást."

Nos, ha valaha is voltál egy Palesztin otthonban, és láttál néhány régi ősi tárgyat… A Biblia könyveit úgy tartották, mint egy… Ezt egy tekercsnek hívták, feltekerték egy botra. És egy tárolóban tartották őket, mint egy hulladék kosár. És csak betették azokat ebbe a tárolóba. Úgy, mint Ézsaiás tekercse, a Jeremiás tekercse, és az összes próféták ott voltak, nekik teljesen mindegy volt, hogy melyiket olvassák, mert tudták azt, hogy mindegyiket Isten rendelte el, mert ő volt az ő prófétájuk.

12 József így szólt, „Nos, drágám, bemennél és hoznál egy tekercset." Ő csak véletlenül kivett egy tekercset és kihozta.

Azt mondta, „Nos, drágám, ma úgy tűnik, hogy Ézsaiás könyvéből fogunk olvasni."

Így József kihúzta a tekercset, és elkezdte olvasni, és a figyelme… az ő szemei erre a részre estek: „Egy szűz fog foganni, és egy Fiút szül… Az Ő Nevét fogják hívni Tanácsosnak, Hatalmas Istennek, Békesség Fejedelmének, Örökkévaló Atyának."

És amikor a végére ért, a kis szűz hölgy, aki mellette ült, azt mondta, „Csak egy pillanat, drága József. mit jelent ki a próféta, hogy egy szűz fogan?"

Nos, József talán ezt mondta, „Drágám, ez nekem is egy kicsit túl mély. Nem értem ezt, de hiszem. Ez, csak amit a Biblia mond. Nem tudom hogyan fog történni ez, de mi tudjuk ezt, drágám, mi tudjuk, hogy Ézsaiás Jehova prófétája volt. Ezért, felkenve Isten Szent Szellemével ő rajta, ő nem tudott rosszat prófétálni, mert ő egy született próféta volt, és tudjuk, hogy az ő szavai igazak. És amikor ő azt mondta, 'Egy szűz fog foganni,' ez nem Ézsaiás volt, ez a mi Jehovánk volt, és Jehova képes arra, hogy bármit megtegyen, amit Ő mond, hogy cselekedni fog."

13 És amint erről beszélgettek így tovább, hogy az Ő Nevét majd Tanácsosnak, Békesség Fejedelmének, Erőss Istennek, Örökkévalóság Atyjának fogják hívni, és az uralom az Ő vállán lesz, és nem lesz vége az Ő Királyságának, és így tovább-ő (Mária) azt mondta, „Az ugyanaz az Egy kell legyen, akit Mózes próféta megígért nekünk: 'Az Úr a ti Istenetek prófétát támaszt közületek, olyat mint én.' Ezért a Messiásnak kell lennie."

József azt mondta, „Én hiszem, hogy az írástudók így magyarázzák ezt, hogy Ő lesz a Messiás, Aki eljön." És amit az este tovább múlt, közeledett az esti szolgálat ideje, úgyhogy mentek vissza a gyülekezetbe.

14 És másnap reggel, amikor Mária ment a vízért, hallotta az út másik oldaláról a kalapácsot, ahol a fűrész… ahol József építette az ő házukat. És amint ő fölkelt,

megreggelizett, karjára vette az ő kis vizes korsót, és elindult le a városba a közös kúthoz… (Nos, ha lenne időnk, én szeretnék időzni ennél a kútnál egy ideig, de most nincs rá idő.) Úgyhogy ment tovább lehajtott fejjel, gondolkodott, nem tudta kiverni az ő eszéből… És azt mondta, „Az a megjegyzés, amit József mondott nekem, amikor megállítottam őt az Ézsaiás 9:6-ban a Szentírásban, és hogy hogyan… Ő azt mondta nekem, 'Drágám, tudod, azt hiszem te… mindig azt gondoltam te vagy a legszebb asszony, akit valaha láttam, de valahogy az elmúlt néhány percben, te még gyönyörűbb lettél, mint valaha. A nagy barna szemeid ragyogtak, és pont akkor, amikor erről a Szentírásról beszélgettünk. Annyira mély hatással volt rád? Vagy mi történt akkor?'"

Nos, ő azon tűnődött, „Mi volt akkor, amikor azt mondta, egy gyermek születik, egy Fiú adatik.'? Mitől éreztem magam olyan furcsán?" És éppen akkor, ahogy az a kis szűz ment tovább, észrevett valamit ragyogni (villogást, lobogást). És körülnézett, és… „Lehet, hogy a nap," ő mondta, „ami valahol a sivatagi dombon szemben egy sziklán ragyogott." És amint ment tovább, újra erről gondolkodott, hogy mi történik, és miről beszélgettek, befordult egy sarkon, amely fölvezet a városi kúthoz, ahol a hölgyek találkoznak korán reggel, és leeresztik az ő vödreiket, vagy az ő korsóikat inkább, mint egy korsó, vagy egy kancsó. Ők vettek egy hosszú nyakat két fogantyúval. Volt egy kampó, amibe beakasztották azt, és egy orsó. Ők leengedték a korsót. Az agyagból készült, azért elmerült. Orsóval felhúzták a vizet, aztán felhelyezték azt a fejük tetejére, és egyenesen hazasétáltak; és talán öt, vagy hat gallon (19-23 liter) vizet, ami elég volt a napra-hacsak ők nem mostak, akkor általában elmentek egy helyre mosni.

15 Most, amikor befordult a sarkon, látta, hogy a Fény újra lobog. És ahogy oda nézett, amikor egy kis szűk helyen kellett átmennie, ahol csak egy ember tud áthaladni, ott állt Gábriel, az Arkangyal. Nem a nap volt Az, a n-a-p, ami visszatükröződött. Ő követte őt, és találkozott vele, azon a helyen, ahol Máriának muszáj volt Ránéznie. És ő ránézett, és mindenütt egy fény ragyogta (sugározta) Őt körül. Megijed a kis szűz, nem kétséges megragadta az ő vizes edényét, és azokat a nagy szemeit kimeresztette, és nézte az Arkangyalt.

Ő azt mondta, „Üdvöz légy Mária (vagy állj meg), mert nagyon szerencsés (kivételezett, kegyelt) vagy Isten előtt." Ó, én ezt annyira szeretem. Az a kis asszony a világ leggonoszabb városában, amelyet akkoriban ismertek, a leggonoszabb városban, mindenesetre, Palesztinában… És ő ott élt egy olyan életet, hogy Isten kiválasztotta őt egy bizonyos munkára, amit Ő készült bevégezni. És ott ő nézett az Ő arcába, és megijesztette őt.

16 Tudjátok, általában, amint ezekről a dolgokról gondolkodunk… A Biblia mondja, „Ha van bármi magasztalás, ha van bármi erény, ezekről gondolkodjatok." Szerintem azért van az, hogy nem látunk ebből többet, mint amit látunk, mert a mi elménket túl sok más fajta dologra irányítjuk. Én hiszem azt, hogy az Angyalok ma is megjelennének nekünk, ha

mi csak a mi elménket rajtuk tartanánk (róluk gondolkodnánk): de mi valami másról gondolkodunk, hogy hová megyünk, egy bizonyos program, amit meg kell néznünk, vagy bizonyos vásárlásokat nekünk meg kell csinálni. De a mi Szentírásunk azt mondja nekünk, „Keressétek először Isten Királyságát, és az Ő igazságosságát, és mind ezek a más dolgok hozzá lesz adva nektek."

És ott, amint ezt látjuk, Ő azt mondta, „Te nagyon kedvelt vagy Isten előtt."

17 És figyeljük meg újra… Nem akarom kihagyni ezt a Szentírást, de itt van Kleofás és az ő barátja, olvassuk Emmausba, amint ők mentek oda, összetört szívvel, Jézusról beszéltek, hogy keresztre feszítették, és meghalt, és azokat a történeteket, amiket hallottak Róla, hogy feltámadt a halálból, és ők nem hitték azt… Mentek az útjukon vissza, talán mentek a munkába Hétfőn reggel, vissza az útjukon, miközben Őróla gondolkodtak, Ő megjelent nekik, kilépett a bokrok közül, és elkezdett beszélni velük, mint egy közönséges ember.

Ő mondta, „Ó, miért vagytok olyan szomorúak (elcsigázottak)? Mi a baj veletek?

Ők azt mondták, „Csak egy idegen vagy itt?"

Hisztek-e most? Ez eléggé éles (nehézkes), de azok az emberek, akik Vele jártak, és beszélgettek Vele, és egész nap vele jártak a feltámadása után, ugyan azzal a Jézussal, és nem ismerték Őt fel… Ő annak jelenti ki Magát, akinek Ő ki akarja. Ó, én imádkozom ma este, hogy Ő vegye le az árnyékot mindannyiunk szeméről, és hogy jöjjön el ma este ebbe az épületbe, és jelentse ki Magát az Ő feltámadásának erejében, hogy minden ember megláthassa Őt: a bűnösök, mint az ő Megváltóját, a beteg, mint az ő Gyógyítóját.

És figyeljük meg, hogy Ő egész nap velük járt. És aztán Ő úgy tett, mintha valahová máshová ment volna, vagy tovább haladna, és ők kényszerítették Őt, hogy jöjjön be. Ó, én szeretem ezt - kényszerítették Őt, hogy jöjjön be. „Ó, Jézus Te itt vagy ma este a gyülekezetben. Te muszáj, hogy hazajöjj velem. Én, el akarlak vinni Téged az én otthonomba. És soha nem akarom elveszíteni ezt a Te Jelenlétednek érzését. Hadd vigyelek Téged haza, gyere be, és maradj velem." Soha nem akarom elveszíteni ezt az érzést. Nem lenne ez csodálatos?

18 Tudjátok, én szeretném itt egy pillanatra megállítani az én üzenetemet, és azt mondani, hogy a legdicsőségesebb dolgok, amit valaha is láttam megtörténni, amikor valami felkent. Ó, én kívántam, hogy tudnék ott maradni azon a helyen állandóan (minden időben).

Olvastátok a könyvben, hogy azon az estén, amikor a mániákus (megszállott, dühöngő) kirohant az emelvényre fel ott, hogy megöljön engem… hol volt… ? Portland. Ott volt Jack testvér, vagy… Brown testvér volt ott, amikor a megszállott kirohant, hogy megöljön engem, és fenyegetett, hogy megteszi. Hatalmas nagy fickó. És ahelyett, hogy

gyűlöltem volna az embert, szerettem őt. Ő nem tette volna azt. Valószínű egy családos ember volt, ugyanúgy, amint én is, és ő nem tette volna ezt. Az ördög volt rajta, hogy tegye azt. És amikor én szerettem őt, nem féltem tőle. A szeretet kiűzi a félelmet. Ez az, amikor szeretni tudtok…

Hallottátok a történetet arról az öreg anya oposszumról, amely feljött a házhoz. Szeretet, szeretet kellett a győzelemhez. Amikor az a bika jött, hogy megöljön ott kint a mezőn… Odarohan egyenesen hozzám. Én nem gyűlöltem őt. Én egy vadőr voltam. Nyúltam, hogy vegyem a pisztolyt; amit az autómban hagytam. Én örültem utólag, hogy úgy tettem. Futott felém és azt gondoltam, „Nos, ha meg kell halnom, akkor haljak meg úgy, hogy szembe nézek vele. Nem tudok elfutni előle. Nincsen semmi… hogy kikerüljek az útjából." És akkor azt gondoltam, „Nos, ha mennem kell, úgy akarok menni, hogy szembe nézek vele." És amikor ezt tettem, ő rohant egyenesen hozzám, mert ő mindenképpen el akart kapni engem. És egy lánc lógott az ő orrából. Éppen megölt egy színes bőrű embert néhány héttel korábban. Én elfelejtkeztem róla, hogy ezen a mezőn van. Én úton voltam, hogy imádkozzak egy beteg emberért. Ő dobbantott a lábával, és kaparta a földet, bőgött, és ide jött.

19 És nem tudom, hogy miért, de történt valami. Mindig, amikor egy gyógyulás megtörténik, vagy valami, mindig történik valami. Bejön egy szeretet, hogy… és minden mást kivesz az útból. Ó, mondom nektek testvérek, lehet nektek annyi teológiátok, amennyit akartok, de nekem mindig csak a szeretetet adjátok.

Amióta hit által láttam azt a folyót,
A Te sebeidből táplálva áradni,
A Megváltó szeretet lett az én témám,
És az is marad, amíg meg nem halok.

Szeretet. Ó, bárcsak élhetnénk mindenkor abban a légkörben.

És amint ez belém nyilallt (megütött engem), azt mondtam, „Isten teremtménye, én Isten szolgája vagyok, és utamon vagyok, hogy imádkozzak egy beteg gyermekért. Most a te területeden vagyok, a te meződön. Nem akartalak téged zavarni. De Jézus Krisztus Nevében menjél vissza és feküdjél le. Nem foglak téged háborgatni." És úgy nézett ki, mintha ő tovább jönne. Itt jött, amint csak ő tudott. Csak álltam tovább, nem féltem jobban, mint most. És amikor körülbelül kilencven centire volt tőlem, megállt. Rám nézett. Annyira kimerültnek látszott, nézegetett erre, arra, megfordult, visszament és lefeküdt. Én elhaladtam mellette hatvan centin belül, mentem egyenesen mellette. A szeretet győzelmet arat. Valami történik, valami lezajlik.

20 A minap este beszéltem nektek arról, amikor lent voltam Mexikóban, amikor Jack testvér is ott volt. Volt ott egy idős Mexikói férfi, aki feljött a szószékhez. Teljesen vak volt, és egy szegény öregember, az ő… Az ő gazdaság rendszerük annyira rosszul van

kiegyensúlyozva, és nincsen semmi ennivalójuk. Ennek az öregembernek nem volt cipője, és egy régi kalap volt a kezében, madzagokkal megvarrva, és régi rongyos kabátja volt, a nadrágja is majdnem a térdéig ért csak, és mindenütt poros volt. Odajött a szószékhez, egy kis rózsafüzérrel a kezében, egy kis csomó gyöngyök. És odajött hozzám és mondott valamit. Valaki úgy vezette őt. Álltam és ránéztem. És mondom neked, testvérem, hogy amíg nem tudod átérezni annak a másiknak az állapotát, nem fogsz tudni segíteni rajta. Ez így van. Ezért van, hogy Isten úgy szerette a világot; Neki érzése volt a világ felé.

Ránéztem az emberre. Azt gondoltam, „Itt van ő. Biztos, hogy sok kis gyermeke van valahol, naponta néhány pezóért dolgozik. És most mind ezek után talán soha az életben nem tudott egy jót enni. Itt van ebben az állapotban. És a természet is olyan rossz volt hozzá, vagy az ő sorsa volt, hogy megvakult. És ő volt…

Oda is tettem a lábamat az ő lába mellé. Azt gondoltam, „Itt állok én egy jó öltönyben, és egy pár cipőben, egy jó pár cipőben; nem tudom, hogy ezen az emberen valaha is volt-e cipő… az ő életében." Azt gondoltam, „Nem jól van ez így, nekem van egy másik pár cipőm otthon. Van másik öltönyöm is otthon. És annak az embernek éppen annyi joga van ilyen dolgokhoz, mint nekem." Oda tettem a lábamat az ő lába mellé, gondoltam neki adnám a cipőmet, még mielőtt bármit mondanék. Csak az ő lába sokkal nagyobb volt, és a vállai sokkal szélesebbek voltak, nem tudta volna használni az én ruhámat. Azt gondoltam, „Istenem, mit tehetnék érte?" Ha apukám élne most, akkor nagyjából egy korú lenne vele.

21 Mi volt ez? Beléptem. Egyszerre valami történt. És kezdtem érezni annak a szeretetnek a jelenlétét, együttérzést az öregemberrel. Kihúzott egy kis gyöngyöt, és elkezdett kiabálni, „Üdvöz légy Mária, Istennek anyja, magasztal…"

Azt mondtam, „Ez nem szükséges. Csak tedd el."

És ő azt mondta Espinoza testvérnek, „Hol van a gyógyító? Szeretném megragadni őt."

És azt mondtam, „Csak mond meg neki, hogy hajtsa le a fejét." Megöleltem azt az öregembert. És elkezdtem… azt mondtam, „Úr Jézus, itt van ez a szegény öregember! Nem tudom neki adni a cipőmet, mert nem tudná őket viselni. Nem tudom odaadni a kabátomat. De Úr Isten, Te vagy az egyetlen, Aki tudsz most rajta segíteni. Te tudsz neki adni valamit, ami megmenti őt; ez a látás. Ez az, ami után sóvárog."

És amint ezt kimondtam, hallottam valakit kiabálni, „Glória a Dios!" (Dicsőség Istennek!) És ott volt ő; ugyan úgy tudott látni, mint én, és elkezdett szaladgálni a szószék körül teljes erejéből.

Másnap este pedig volt egy kazal ruhákból, régi sálak, és kötények, és régi kabátok, és rongyok, és kalapok felhalmoztak ott, kétszer vagy háromszor olyan hosszan, mint ez itt,

és körülbelül ilyen magasan. Hogy valaha… hogy ők hogyan kapták meg a sajátjukat, én nem tudom. De mi volt az? Ők láttak valamit. Ó, amikor valami történik, akkor ott valami megtörténik.

22 És így volt ez Máriával is aznap reggel. Valaminek muszáj volt történni, amikor ő gondolkodott Róla (Úrról), és ott Ő megjelent az ő (Mária) jelenlétében. Az ugyanaz a dolog volt Mózessel, mint Máriával volt. Ő azt mondta, „Te foganni fogsz a méhedben, és viselsz (szülsz) egy gyermeket."

Nos, ő tudta, hogy az Angyal üzenete a Szentírás volt. Engem nem érdekel, hogy milyen fajta angyal jelent meg, ha az angyal üzenete nem Szentírás, és Istennek egy ígérete, hagyjátok azt egyedül. Mindenféle angyalok jelentek már meg, minden, és ők hoztak mindenfajta üzeneteket. Ha az Úrnak Angyala, akinek a szolgája vagyok, ha jönne… ha az angyal eljönne, nem számít, mennyire látszana Tűzoszlopnak, mennyire úgy nézne ki, mint a világosság, ha az üzenete nem egyezne ezzel az Igével, akkor én elhagynám azt és átkozottnak mondanám. Ennek így kell lennie. Tudjátok, Joseph Smith, látott egy angyalt (ő mondta), de nem tudta összeegyeztetni az Igével.

És Mária tudta, hogy előző nap az Ézsaiás 9:6-ot olvasta, és volt valami, aminek meg kell történni. És tudta, hogy az a dolog akkor már útban van.

23 Ugyanúgy Mózes is, amikor feladta minden reményét az ő teológiájának, és ott volt hátul a pusztaságban, és Jethró juh nyájára vigyázott, és egy nap meglátott egy Tűz Gömböt egy bokorban. És ő feljött, levette a cipőjét, és figyelte, hogy mi volt az. De amikor látta, hogy az Angyal Szentírás szerinti… Azt mondta, „Hallottam az Én népem kiáltását, és megemlékeztem az Én szövetségemről." Ő tudta, hogy Isten tette azt az ígéretet, és az volt… az volt az Angyal, aki vele fog járni. „Megemlékezek az Én ígéretemről és az Én szövetségemről. Láttam az én népem szenvedéseit, és lejöttem, hogy kiszabadítsam őket." Ó, ez a jó rész. „Én jöttem le. Te csak legyél egy száj (szócső) Nekem." Tehát ő látta, hogy ez teljes mértékben a Szentírás.

És Mária látta, hogy az teljesen Szentírás szerinti volt, mert az előző napon pontosan arról olvasott talán a tekercsben, amint a mi kis drámánk halad. Mondom nektek, hogy nagyon megéri (kifizetődik) naponta olvasni Istennek Igéjét. Jézus azt mondta, „Kutassátok az Írásokat, mert azt hiszitek, abban van a ti örök életetek, és azok Rólam tesznek bizonyságot." Más szavakkal Ő azt mondta, „Ha nem teszem az Én Atyám cselekedeteit (amit tenni kell, amikor Ő eljön), akkor ne higgyetek Nekem. De hogyha Én megteszem azokat a cselekedeteket, hogyha nem hisztek Nekem, akkor a cselekedeteknek higgyetek, mert ezek azok, amelyek Istentől küldettek el."

24 És mi ma is egy mennyei Látogatóra várunk. Ez Istennek egy ígérete. Most gyorsan öltözzétek fel a ti mély szellemi gondolkodásotokat, gyülekezet, és emlékezzetek arra,

hogy mi egy látogatót várunk, és sokan mondják magukat annak. De az egyetlen módja annak, hogy felismerjük ezt a mennyei Látogatót… mert Ő összhangban lesz az Igével.

Ő (Mária) tudta, hogy az az Angyal Istentől volt, amikor meglátta az Ő cselekedetét. Rá nézett. Ez biztos egy Angyal. Azt mondta, „Én Gábriel vagyok, Isten jobbján állok." Most, amikor Isten készen áll arra, hogy valamit megtegyen, Ő küld egy hírnököt. Mindig, mindig igy van, Ő mindig így fog. Gábriel bejelentette Krisztusnak az első eljövetelét, és Gábriel fogja bejelenteni Krisztusnak a második eljövetelét is. Ez így van. Valami nagyon fő dolog fog történni.

És mi megfigyeljük ezt az Angyalt, amikor Ő mondta, „Üdvöz légy Mária," és elmondta neki, hogy mi fog történni, Mária nem kételkedett Benne, mert tudta, hogy tökéletesen Szentírás szerinti, hogy annak úgy kell majd lennie.

25 Mi most az utolsó napokban is egy hírnökre várunk, mert Jézus azt mondta, hogy az lesz. Malakiás azt mondta, hogy az lesz. Minden próféta tanúsította. Jézus a kereszt árnyékában többet beszélt az Ő második eljöveteléről, mint amennyit az akkori elmeneteléről beszélt. És amikor látjuk, hogy ezek a dolgok kezdenek megtörténni, jobb lesz, ha kutassuk az Írásokat, mert Ő mondta, lesznek hamis krisztusok, és hamis próféták, és jeleket és csodákat mutatnak oly annyira, hogy még az igazi választottakat is megtévesztenék, ha az lehetséges volna.

Billy Graham azt mondta egy üzenetben, itt néhány héttel ezelőtt, ő már megtévesztette az igazi választottakat. Én nem értek egyet ezzel az evangélistával. Nem lehet megtéveszteni az igazi választottakat, mert ők Istentől vannak kiválasztva.

26 Jézus azt mondta, hogy az Emberfiának eljövetelét megelőző napokban, olyan lesz, mint amilyen Szodomában volt. És ahogyan korábban vettük, a múlt… ezen a héten, volt egy Angyal, aki elment Szodomába, hárman voltak, mert három fajta ember osztályhoz jöttek. Az egyik azokból a Szodomiták voltak, a másik volt a langymeleg gyülekezet, a harmadik a választott és kihívott gyülekezet: Ábrahám és az ő csoportja, Lót és az ő csoportja, Szodoma, és az ő csoportjuk. Minden…

Kettő azokból lement oda. Az evangélista ment le, hogy prédikáljon Szodomába, és hogy kihozza abból a népcsoportból a hívőket, lent ott. Csak néhányat hozott ki közülük.

27 De megfigyeljük, hogy az az Egy, Aki hátra maradt a választott gyülekezettel, Ő egy jelet mutatott be. És ezt Isten cselekedte. Ez nem egy mítosz volt, és nem egy teofánia. Egy teofánia nem eszik. Ő ette a borjúnak a húsát, egy kis pogácsát, kukoricakenyeret, egy kis vajat azon, és itta a tehénnek a tejét. Egy teofánia nem eszik, és nem iszik: ott Isten volt testben megnyilvánulva. Bizonyosan Az volt. És miről beszélt? Jézus azt mondta, „Mint abban az időben, ugyanúgy lesz…" Isten újra el fog jönni, el fog jönni az Ő népének testében, amit Ő megvásárolt, és megszentelt, és ugyanazt a jelet fogja

megmutatni az Ő kiválasztott gyülekezetének, amit megmutatott ott akkoriban a választott gyülekezetnek.

28 Ott nem volt „jöjjetek ki ebből.” Nem volt „ez, vagy az.” Ő már kint volt belőle, Ábrahám volt. De a többi angyalok hívtak ki, hívtak ki ott lent. De Ábrahám már kint volt. És a gyülekezet… maga az a szó, hogy „gyülekezet” azt jelenti, hogy „kihívottak.” Istennek a gyülekezete már ki van hívva. Ö ki van hívva.

És Ő adott neki egy jelet, hogy Ő volt az Egy. És amikor ezt megtette, Ő hátat fordult, és elmondta, (Sára a sátorban volt, Ő mögötte, nevetett), egy hatalom által tette, ugyanazt tette, amit Jézus is tett az ő eljövetelében, megmutatta ezt mind a Szamaritánusnak, mind a Zsidónak… És meg van jövendölve, hogy ebben az utolsó napokban is elküldi az Ő Hírnökét újra. És ez a Hírnök ma este nem egy ember. Nem, uram. Ez a Szent Szellem. Ez az Ő Hírnöke, Isten az Ő gyülekezetében, mozdul, jeleket és csodákat mutat be, közvetlenül az Ő megjelenése előtt.

29 Most emlékezzetek arra, hogy ennek az Angyalnak egy Szentírás szerinti Angyalnak kell lennie. Emellett pedig Isten figyelmeztet bennünket a hamis prófétákról. A Biblia azt mondja, „Ha van köztetek olyan ember, aki magát prófétának (és így tovább), és amit mond, nem történik meg, akkor ne féljétek őt. Én nem vagyok vele. De ha az, amit mond, megtörténik, Én azzal a prófétával vagyok. Hallgassátok őt.” Ez így igaz.

Tehát, tudjuk ma, hogy az az üzenet egy igazi Bibliai üzenet. Az visszamegy a Szent Szellem keresztséghez, visszamegy Isten hatalmához, és visszamegy Pünkösdhöz újra, visszaállítja az atyák szívét, a gyermekekhez… vagy, a gyermekeket vissza az atyákhoz, inkább, ebben az utolsó napokban. És mi ezt a mennyei Hírnököt várjuk, és én hiszem, hogy Ő itt van ma este. Ámen. Hiszem, hogy Ő itt van. Mit tesz Ő? Bizonyságot tesz.

30 Most figyeljetek, barátaim. Ne vegyetek egy helyettesítést. Ne elégedjetek meg azzal, hogy kezet fogtok egy emberrel, és hogy a neveteket beírjátok egy könyvbe. Ez… mint amennyire megy, rendben van. Ez segíthet abban, hogy a kocsmából kiszabaduljatok, és egy tisztességes helyre menjetek, és próbáljatok megfelelően élni. De ez nem elég.

„Hacsak az ember újjá nem születik, ő még csak meg sem láthatja Isten királyságát.” Most, „látni” azt jelenti, „megérteni.” Sok ember mondja azt, hogy ők újjá vannak születve, és nem értik meg Istennek az üzenetét, nem látják az Úrnak Angyalát. Az ő szemeik vakok, testvérem. Hacsak egy ember nem születik meg a Szent Szellemtől, ugyanattól a Szent Szellemtől, Aki az Igét írta, és Aki meg fogja erősíteni az Igét, és ugyanabban a megerősítésben, hogy a Szent Szellem benned van… Látjátok mit értek? Az Önmagáról fog bizonyságot tenni.

Akkor a mi szellemünk bizonyságot tesz az Ő Szellemével, mert az Ő Szelleme az Ő Igéjéről tesz bizonyságot. „Az Isten Igéje élesebb, hatalmasabb (Zsidók 4), mint bármely kétélű kard, áthatol még a… szétválaszt (ketté)… és a velőt a csonttól, és megítéli a

gondolatokat, és a szív szándékait." Ez „ÍGY SZÓL AZ ÚR," ez az Úr Igéje, csak pontosan, Jézus Krisztus tegnap, ma, és mindörökké, megjelenik az Ő kiválasztott gyülekezetében.

31 Ó, vannak nekünk nagy ébredéseink, amely végig söpör a földön mindenhol, hívnak ki Szodomából, és így tovább: de a választott Gyülekezetben nekünk Isten Személye van jelen, ugyanaz az Isten, Aki akkor ott volt. Csak egy volt közülük, és az az Egy volt az Ő gyülekezetében, bemutatta Önmagát, hogy Ő a feltámadott Úr Jézus Krisztus, ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Szentírás. Ha Ő nem lenne a Szentírással, nem a Szentírásról tenne bizonyságot, nem erősítené meg az Ő Igéjét, akkor én nem hinném Őt. De mivel Ő ezt teszi, tudom, hogy Ő Istentől van, ahogyan Mária is tett (Ámen, ó!), akárcsak Mózes tett, vagy bárki más azokból, ha az nem a Szentírás volt…

32 Most vissza az Ószövetségben több módjuk is volt arra, hogy ezt megtudják. Ha egy ember álmodott egy álmot, vagy egy próféta prófétált, tudjátok, hogy mit csináltak ezzel? Elvitték őket az Urim és a Tumim elé, amely ott függött az oszlopon. Úgy hisszük, hogy az Urim és Tumim nem más, mit a tizenkét törzsi kő, Áron köve… vagy az ő mellvértjében, mindegyik születéskőjét hordozta. Aztán ő felakasztotta az oszlopra, és ha egy próféta felállt és prófétált, nem számít, hogy mennyire valóságosnak hangzott az, ha a természetfeletti nem válaszolt arra vissza-egy szivárvány fénye a kövek körül, és ezek felragyogtak-nem számított, hogy a próféta mit mondott, ő téves volt. Nem számított, hogy az álmodó mit álmodott, az téves volt. De Isten mindig természetfeletti módon válaszol vissza. Ámen.

Most, ez a papság véget ért, az Urim és a Tumim levétetett, de Isten adott egy másik Urimot és Tumimot. Ez az: Isten Igéje, az Urim és Tumim. Ez Isten Igéje. „Legyen minden ember szava hazugság, és az Enyém az igazság," mondta Isten. „Az egek és a föld elmúlnak," mondta Jézus, „de az Én Szavaim soha el nem múlnak."

Most, tehát, ha valaki beszél, és az nem a Szentírás, ne higgyétek azt. Ha ő beszél, és az a Szentírás, várjatok egy percet. Próbáljátok ki az Urimmal és Tumimmal. Akkor, ha a természetfeletti visszaválaszol, hogy az az igazság, akkor higgyétek azt. Ez a módja, hogy higgyetek egy igaz üzenetet. Ha a Biblia ígér bármit, és a Biblia mondja, hogy az úgy van, ez Istennek Urimja és Tumimja. Ha a prédikátor prédikál… úgy, ahogy a Biblia mondta, az Isten hírnöke, Isten tanúja. Tehát, ha az, akkor az Igének természetfelettije meg fog nyilvánulni. bizonyítja Magát, hogy Istentől van (Istennek bizonyítja Magát). Isten megtartja az Ő ígéretet.

33 Mi egy Hírnököt keresünk. Ez a Hírnök a Szent Szellem. A Biblia azt mondta, „Egy kis idő és a világ nem lát Engem többet, (Jézus mondta) de ti láttok Engem, mert Én veletek leszek a világ végezetéig. Amiket Én cselekszem, ti is azokat fogjátok cselekedni. Többet fogtok cselekedni ebből, mert Én az Én Atyámhoz megyek." Most ott ez a szó „több," ez a helyes fordítás… Én használom ezt ott, és „többet," mert a King James-ben azt mondja

„nagyobbat.” Ki tudna bármi nagyobbat tenni? Ő feltámasztotta a halottakat, megállította a természetet, mindent megtett.

De akkor Ő egy Személyben volt. Az egész Isten bele volt palackozva egyetlen Emberbe, Jézus Krisztusba. De ebben az időben, Ő van a világmindenségen keresztül (túl) az Ő gyülekezetében, és többet cselekszik ugyan azokból a cselekedetekből. „Ugyanazokat a cselekedeteket, amit Én teszek, ők is azokat teszik. Akkor többet fogok Én tenni ezekből, mert visszatérek a Tűzoszlopba, ahol Én azelőtt voltam, hogy testé lettem volna, és a földön lakoztam volna. Én megmutattam Magamat, hogy élek, ugyanazok a cselekedetek által, és ugyanazok a megnyilvánulások által, amit Én tettem.” Ez pontosan így van. Jézus azt mondta, amikor Ő itt volt a földön, „Én Istentől jöttem és visszatérek Istenhez.” Így van ez? Rendben. Ha Ő volt Isten…

34 Egy nap Ő beszélt ott, és ők beszélgettek Vele arról, hogy ötven éves sem volt még, és látta Ábrahámot. Ő azt mondta, „Mielőtt Ábrahám volt, ÉN VAGYOK.” Én voltam a Tűzoszlop, amely ott volt a bokorban Mózessel. Ez volt a Szentírás Tűzoszlopa. Az ugyanaz az ÉN VAGYOK, nem Én voltam,” vagy „Én leszek,” ÉN VAGYOK, csak mindig, ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.

Mi látjuk, hogy amikor az ÉN VAGYOK megjelent közöttünk egy testben, az Ő saját Fia testében, akit Ő teremtett… saját testet. Ő elvetette az Ő Isteni szerepét (megüresítette Magát), hogy emberré váljon, hogy visszahozzon minket az üdvösségbe, és vissza az Éden kertbe újra. Ő lealacsonyította (megüresítette) Magát, és kiterjesztette az Ő sátrait közöttünk, és evett, mint mi, és aludt, mint mi, és járt, mint mi, és úgy nézett ki, mint mi. Ő olyan lett, mint mi, hogy mi Rajta keresztül Ő-vé válhassunk, örökös-társsá Vele a királyságban.

35 Aztán, amikor megtaláljuk azt a Tűzoszlopot, amint Az Vele volt, Az végrehajtotta a jeleket és csodákat. És Ő megvallotta, „Ez nem Én vagyok, aki cselekszi a munkákat: hanem az Én Atyám, Aki Bennem lakozik. Ő cselekszi a munkákat. Mert bizony, bizony mondom nektek, a Fiú nem cselekedhet semmit Magában, amíg Ő nem látja az Atyát cselekedni azt szintén. És a Fiú azt cselekszi, amit az Atya mutat Neki. Ő mindeddig munkálkodik, Én is munkálkodom.” Ámen. Igaz.

Ő meghalt, és újra feltámadt a harmadik napon. És néhány nappal később, ott volt egy kis kritikus horgas-orrú Zsidó, egy csomó dologgal a zsebében, ment le, hogy üldözze a gyülekezetet, mindazokat, akik ezt az utat járták. Kiment… az ő útján Damaszkuszba, és ő le lett sújtva. És amikor ő felnézett, látott egy nagy Tűzoszlopot ott függeni, amely azt mondta, „Saul, Saul, miért üldözöl Engem?”

Ő azt mondta, „Ki vagy Te, Uram? Ki ez a Tűzoszlop?”

„Én Istentől jöttem; és Istenhez megyek.” Itt Ő azt mondta, „Én vagyok Jézus, nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.”

36 A próféta mondta, hogy lesz egy korai eső, és egy késői eső; és a késői esőben benne lesz mind a korai eső, mind a késői eső együtt-egy nagy egyetemes (univerzális, mindenre kiterjedő) gyülekezet, amely végig fog seperni a világ egyik szélétől, a világ másik széléig. Egy nagy üzenet, nagy jelekkel és csodákkal, amelyeket ez a gyülekezet fog majd elvégezni. Dániel azt mondta, hogy az emberek tudják, hogy az Istenük azon a napon meg fog mutatkozni (akik ismerik az ő Istenüket ebben a napban hőstetteket fognak cselekedni). Ez pontosan ebben a napban, amiben mi élünk.

Most a fényképező gépnek a mechanikus szeme megmutatta nekünk, hogy ez a Tűzoszlop ugyanaz a Tűzoszlop, amely Izrael gyermekeit vezette. Ezért annak ugyanazokat a dolgokat kell tennie, mint amikor Őbenne volt. Vagy nem ugyanaz a Tűzoszlop. De ha az teszi ugyanazokat a dolgokat, hogyan tudjátok kétségbe vonni azt? Ez a Szentírás.

37 „Üdvözlégy Mária, áldott vagy te az asszonyok között. Kedvességet találtál Istennél." Ó, gyülekezet, üdvözlégy. Áldottak vagytok ti az emberek között, mert kedvességet találtatok Istennél. Ti hittetek az örök életre, és Isten megadja nektek a Szent Szellem keresztségét. Igaz. Ez a Hírnök Istennek az igaz Hírnöke lesz, a Szent Szellem, amelyik Isten üzenete.

Figyeljétek meg, Mária, amint látta, hogy az Szentírás volt, nem mondta azt, hogy „elmegyek és megnézem, hogy Dr. Jones mit mond erről." Nem ment, hogy lássa Kabinski rabbi helyesnek vagy helytelennek gondolja-e. Semmi köze nem volt ehhez. Tudjátok, hogy mit mondott ő? Azt mondta, „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen velem a Te Szavad szerint." Mert tudta, hogy az a Szó Istennek Igéje volt, hogy az a Hírnök Istennek a Hírnöke volt, hogy az Angyal Istennek az Angyala, mert Isten Igéjével maradt. Ámen. „Íme, az Úr szolgálóleánya"; mondta, „Hogyan lesz ez?"

Az Angyal azt mondta, „A Szent Szellem fog beárnyékolni téged, és ez a Szent dolog, amely benned meg fog születni, az Isten Fiának fog neveztetni."

Mária azt mondta, „Itt vagyok. Nem tudom, hogy hogyan fog történni. Az egyáltalán nem is számít. Te így mondtad, ez a Szentírás, én hiszem azt, elfogadom." Ő rögtön elkezdte magasztalni Istent, még mielőtt érezte volna az életet, még mielőtt bármi jelet érezne. Neki nem kellett több jel. Neki volt az Ő Igéje, és az volt minden szüksége. Ámen. Ez tetszik nekem.

38 Mózes, amint megragadta Istent, és látta, hogy az Szentírás szerint volt, már indult is Egyiptomba.

Amint Mária megragadta… az Angyal megragadta őt, és ő látta Őt, és tudta, hogy az Isten volt, mert az a Szentírás volt, ő vette az Ő Szavát, és ment és bizonyságot tett valamiről, amiről semmilyen bizonyítékot nem tudott még akkor felmutatni.

Egy másik dolog, ő egy olyan valamiről tett bizonyságot, ami még soha korábban nem történt meg. Ó, dicsőség legyen az Úrnak! Ő bizonyságot tett valamiről, ami soha még nem történt meg. Egy szűz még soha nem fogant. De neki ott volt az Angyalnak a Szava, és az Angyal a Szentírás volt, így ő tudta, hogy az meg volt ígérve. És az Angyalnál volt az az Ige, amit az Úr ígért meg. És mivel ő alázatosan és szerényen gondolkodott magáról, azért Isten őt választotta, így ő boldog volt ezért. És ment az ő üzenetével, és mindenkinek elmondta, hogy lesz egy babája, még mielőtt a kisbabának az első jele lenne. Ő nem vár és mondta, „Most várjunk csak, hadd lássam, hogy érzem-e azt, jobban érzem-e magam vagy sem." Nem, nem. Ó, Istenem, adjál nekünk több Máriákat!

39 Beaumont-nak (ott volt a szolgálat) és a világ többi részének is, ilyen Máriákra van szükségük, akik tudják venni Isten Igéjét, és el tudnak kezdeni örvendezni, még mielőtt bármi történne. Mi van veletek asszonyokkal tolószékekben, és veletek, testvérekkel és testvérnőkkel, akik itt vagytok szívbetegséggel, és betegséggel, és minden dolgokkal, amikor az Úr jelenléte ennyire közel van? Istenem, Istenem! Tudjátok, hogy ez az Úr Igéje. Az Úr megígérte ezt.

Azt mondjátok, „Branham testvér, ha idejössz, és ha rám teszed a kezedet…" Ez nem az. Te már meggyógyultál, mert „Ő a te vétkeidért sebesíttetett meg, és a gonoszságaidért zúzatott össze, békességed büntetése Rajta volt, és az Ő sebeiben meggyógyultatok."

Már meggyógyultál. Csak fogadd el azt és kezdjél el örvendezni. „Köszönöm Uram. Most már értem. Áldott legyen az Úr, én meggyógyultam. Nem érdekel, amit valaki más mond, vagy, hogy érzem magam, mert én úgyis meggyógyultam." Erről van szó.

40 Az Angyal üzenete… Mindig így volt (ezen a módon). Isten így akarja ezt. Mit tett ez? Megváltozott… Azáltal, hogy Isten Igéjét vette, az ő életnek a természetes folyása is megváltozott. És veled is ugyanezt fogja elvégezni. Természetesen ez fog történni. Az vesz titeket, bűnösöket, és olyan fehérré tesz, mint a hó. Az vesz titeket, kritikusokat, és tesz egynek közülünk. Bizony, hogy megteszi ezt. Az venni fog téged, aki beteg vagy, és meg fog téged gyógyítani. Az venni fog téged, aki a pokolba vivő úton jársz, és megváltoztat téged, és elindulsz fel a Menybe. Csak fogd Őt az Ő Szaván, és hidd el azt, és kezdjél el örvendezni.

A Hírnök az Úrtól itt van, a Szent Szellem, Aki itt mozog az emberek között, és felkeni őket. Ha te egy idegen vagy, és tudni akarod azt, hogy mi a baj ezekkel az emberekkel, hát ez az. Jóel megígérte azt. „Péter Pünkösd napján azt mondta, hogy Ez az." Én akarok most ehhez valamit hozzáadni. Hogyha ez nem az, akkor én addig akarom ezt megtartani, amíg az eljön, mert én most ezzel igazán nagyon jól érzem magam. És én hiszem, hogy ez az. Ugyanaz az az, ami volt azon a napon. Ó, Jézus Krisztus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz.

41 Mária nem várt. Nem érdekelték a kritikusok, nem érdekelte, amit bárki mondott, ő találkozott egy Angyallal. Ő akarta látni (megérteni) a hangját… vagy látta a jelenlétét, és tudta, hogy amit mondott, az az igazság volt, mert az volt a Szentírás-ígérete, egy áldás neki, csak ment és hitte azt. És tudta, hogy meg fog történni. Ó, ő… Van abban valami, amikor téged megüt valami, amiről egyáltalán nem tudsz tovább csendben maradni

Az Angyal elmondta neki, hogy az unokanővére, Erzsébet (Ott lakott fent Júdeának a hegyes vidékén.) idős volt, körülbelül hetven éves, és ő is fogant, és lesz neki egy fiú. Már hat hónapos terhes. Persze a kisbaba, a kis János, még nem volt benne élet. Ők aggódtak érte.

Tehát mi megállapítjuk, hogy Erzsébet… Zakariás volt a férje, aki egy pap volt. Ő ott volt a templomban körülbelül hat hónappal azelőtt, hogy ez történt. Tudjátok, Isten az alázatos emberek közt hozza össze a dolgait.

42 Nézzétek meg Zakariást. Gábriel Angyal jött el hozzá. Ott volt bent a templomban és szolgált, és amikor ezt tette, égő tömjénezés volt az ő osztályrésze, az oltárnál állva. És történt, hogy jobbra nézett, az oltár jobb oldalára. Azt hiszem, ti folyton azon tűnődtök, miért hozom az embereket ezen a módon. Mert ott áll Ő. Tehát az oltár jobb oldalán, és ott állt egy Angyal, és elmondta neki, a szolgálat napjai után, amikor ő hazament, és a feleségével lesz, és ő foganni fog, egy gyermeket,egy fiút.

És az a prédikátor kételkedett az Igében. Miért, ő sok ideig… Ha ő lesz a gyermek apja… Nézzük meg Sárát. Neki volt néhány példája a Bibliában. Nézzük Annát a templomban, és sok ilyen példát. És ő mégis kételkedett.

Mennyire más is volt a kételkedő érzéketlen filozófiai tanár… Mennyire más is volt a teológiai prédikátor, mint az a kis szűz. Ő soha nem kérdőjelezte meg. Azt mondta, „Íme, az Úr szolgálóleánya.” Ez minden. Ő az Ő Szaván fogta Őt, és ezzel minden le is volt zárva. De ez az ember nem tudta elhinni.

Ő azt mondta, „Én Gábriel vagyok, aki Isten jelenlétében állok. Az Én Szavam be fog teljesülni.” Ő tudta miről beszél. Azt mondta, „Amiért kételkedtél Bennem, meg fogsz némulni a gyermek születése napjáig.” Ő hazament. A felesége fogant, és elrejtőzött hat hónapra.

43 Mária azt gondolta, „Ó, hát nem csodálatos ez? Most, hogy nekem gyermekem lesz, és ott Erzsébet, az én unokatestvérem (Jézus és János másod unokatestvérek voltak), ott… Én mondom nektek, ez csodálatos lesz, mert amikor neki lesz egy babája, és nekem is lesz egy babám. Én csak nem tudom azt tartani tovább. Megyek fel egyenesen hozzá és elmondom neki.” Már ment is fel a hegyekbe, amilyen gyorsan csak tudott. Szinte látom az ő szép kis arca ragyog - ő körülbelül tizennyolc éves volt, elképzelem - és az ő fekete haja lobogott a hátán. És ott volt az ő útján, egy egyszerű kis ruhába felöltözve.

És tudjátok, hogy Erzsébet elrejtőzött. Nekem ez is tetszik. Szerintem annyira gyalázatos, amikor várandós asszonyok rövidnadrágokban, és dolgokban mennek ki az utcára, amikor gyermeket várnak. Az sajnálatra méltóan néz ki. Milyen különbség van itt. Ez szörnyű. (Tudom, nem kellene… talán nem is kellene ezt mondanom. Ha megbántottalak benneteket, bocsássatok meg nekem. De ha az orvosotokra tudtok hallgatni; én a ti testvéretek vagyok, látjátok.) Tehát ott volt az az asszony abban az állapotban; de Erzsébet elrejtőzött. El tudom képzelni, hogy ült ott hátul, tudjátok, egy kicsit szomorkodott… kötögetett egy kicsit… mi is az? Kis kötött cipők, tudjátok, azokat készítette már, és kötött egy kis takarót. De ő… félt, mert azt mondta, „Én öreg vagyok, és…”

44 Figyeljük meg, hogy az Úr Angyala… Azt mondja a Biblia, hogy ők igazak voltak, ő és Zakariás. Ők igazak voltak, megtartották Istennek minden parancsolatát. Ez az ahol az Angyalok megjelennek - mindig megjelennek egy igaz családban, valahol, ahol Isten tud használni valamit, valamit, amivel munkálkodhat.

És akkor ő csinálta ezeket a kis kötött cipőket. És elképzelem, hogy volt egy kis ablak- mint Palesztinában olykor, nincs világosság benne, csak egy kis sötétítő függöny, és talán meghallott valamit. Felkelt, megnézte ki jön, és azt mondta, „Tudjátok, azt hiszem, úgy néz ki, mint az unokatestvérem, Mária. Nézzétek meg az ő kis arca ragyogását. Hogy felnőtt. Hallottam, hogy férjhez megy.” Így biztosan azt mondta, „Nos, ő egy fiatalasszony, ez a Mária.” Úgyhogy gyorsan felvett valamilyen ruhát, tudjátok, és kiment, hogy találkozzon vele.

45 És tudjátok, az asszonyok azokban a napokban, nem olyanok voltak, mint most. Ők szaladtak egymáshoz és megölelték egymást. Tudjátok, én szeretem a barátságosságot, ti nem? Én csak gyűlölöm látni ezt a kis öreg ostoba dolgot, ezt a 1960-as verzióját a barátságosságnak. Ó, Istenem, ott nincs elég abból. Tudjátok itt délen még barátságosabbak az emberek, de ott fent, ó, Istenem! Elmentem nemrégiben a nagybátyámhoz New Yorkba. Már húsz éve ugyanabban a házban lakik, és a szomszédja pedig olyan közel van hozzá, mint az a Texasi zászló ott. Azt mondtam, „Ki él ott?”

Ő azt mondta, „Nem tudom.”

Én azt mondtam, „Te elestél a kegyelemtől.” Azt mondtam, „Mióta él ő ott?”

Azt mondta, „Ő ott volt, amikor én idejöttem.” Te nem tudnád, ha a szomszédod meghalna, amíg nem olvasnád az újságban. Így van. Nem barátságos.

46 Nemrégen, Moore testvér és Brown testvér és én elmentünk, hogy megnézzünk egy kisfiút, akit Dávidnak hívtak, néhány évvel ezelőtt lent itt Kal… vagy Floridában, meghívtak bennünket oda kintre. És Hoekstra testvér, azt hiszem, mondta nekem, azt mondta, „A hercegnő látni akar.”

Én azt mondtam, „Kicsoda?”

Ő azt mondta, „A hercegnő.”

Azt mondtam, „Miről beszélsz?”

És azt mondta, „Ez az asszony, akinek a birtokában van ez az egész terület.” Azt mondta, „Ő gazdag.”

„Hát,” mondtam, „Nem találkozhatok vele. Túl sok beteg vár rám.”

Azt mondta, „De ő a hercegnő.”

Azt mondtam, „Az nem teszi őt semmi különbözővé, senki bárki mástól.”

Így ő azt mondta… ott volt az az asszony, amikor én is arrafelé jártam. És amikor én kimentem… Én nem… Isten bocsássa meg nekem, ha azt gondoljátok, hogy én kigúnyolom azt az asszonyt. Én nem. De neki volt elég ékszer a kezein, hogy egy misszionáriust abból küldjön tízszer körbe a világon az Evangéliummal. Így van. Ott állt… És „okuláré” volt rajta (egy pár szemüveg). Nem is rajta volt, hanem úgy csak az orra közepére volt tűzve. Egy nagydarab öreg kövér hölgy. És jött ki. Én is kijöttem a sátorból. És azt mondtam, „Nincs időm, hogy találkozzak vele. Ha van időm, a betegekhez kell mennem ott kint,” látjátok.

47 És mondta, „De ő engedi neked, hogy azon a területen legyél.”

Azt mondtam, „Nos, az rendben van. Ha engedi Dávidnak ezt a földet, és mi ezt nagyra értékeljük. De ő rendben van, nincsen semmi baj vele. Hadd lássam ezeket az embereket itt lent.” De ők akarták, hogy találkozzak vele, úgyhogy kimentem.

Ő azt mondta, „Te vagy dr. Branham?”

Azt mondtam, „Nem, hölgyem.” Azt mondtam, „Én Branham testvér vagyok.”

Ő azt mondta… Most, tudjátok, senki nem nézhet át egy pár „szemüvegen,” ami távol van tőle. És ő fölötte nézet ki, és azt mondta, „Nos, dr. Branham,” azt mondta, „Le vagyok nyűgözve.”

Én nyújtottam és néztem azt a kezet. (Kezet nyújtott, hogy kezet fogjon.) Nos, gondoltam úriember leszek. Fogtam az ő nagy kezét, és megráztam. Azt mondtam, „Ez kitart a legközelebbi találkozásunkig.” Ó, én szeretek valamit érezni!

48 Paul Rader-az az ember, aki a „Higgy, ó, csak higgy” éneket írta. Egyik nap elmondta nekem, hogy van egy kis felesége, és családja, és valamelyik délelőtt egy kicsit összevitatkoztak valamin. Az első dolog tudjátok… Ő újságot olvasott, és az asszonyka mondott neki valamit, hogy „Paul, tudnál nekem adni egy kis pénzt?”

Ő azt mondta, „Nincsen nálam most pénz.” Aztán ennyiben is maradtak, majd azt mondta egy idő után… Ő nem vette észre, hogy egy kicsit megbántotta a feleségét. Ő ült ott és azt mondta, „Nos, hogy könnyű az ő érzéseit megbántani, hadd üljön ott.” Tudjátok, hogy mi férfitestvérek ilyenek vagyunk, néha, azt hiszem.

És aztán azt mondta, mindig, hogyha elmegy otthonról, a felesége kikíséri az ajtóban és megcsókolja. Aztán ő megy ki a kapuhoz. Akkor, amikor… ő megfordul és integetnek egymásnak. Azt mondta, hogy ő felállt és vette a kalapját, és azt mondta, „Csak hagytam őt duzzogni.” Ő azt mondta, hogy ment az ajtóhoz, azt mondta, odatartotta az ajkát, megcsókolta őt, kiment a kapun, megfordult és visszanézett. Azt mondta, ő ott állt az ajtóban. Integettek is egymásnak.

Ő azt mondta, elindult le az utcán. Valami azt mondta benne, „Paul, ezt rosszul csináltad.” (Szegény öreg Paul ma este a dicsőségben van.) De azt mondta, „Paul, ezt rosszul csináltad. Mi van, ha valami történne vele ma?” Mondta, hogy elgondolkodott rajta. Ó, Istenem, mi lenne, ha valami történne? „Ha soha többé nem látnám újra a földön,” ó, Istenem!

Azt mondta, egyre rosszabb és rosszabb lett, így ő azt mondta, „Uram, bocsáss meg nekem. Visszamegyek és rendbe hozom.” Azt mondta, hogy gyorsan visszaszaladt a házhoz, kinyitotta a kaput, kinyitotta az ajtót, és körülnézett. Hallott valami [hangot szipogni - Szerk.] A felesége ott állt az ajtó mögött és sírdogált. Megölelte őt. Nem mondott egy szót sem. Kiment [egy hangos csókot - Szerk.] megcsókolta őt újra, kiment a kapun, és integettek egymásnak. Azt mondta, intett, mint először, csak most, a második alkalommal érzés is társult hozzá. És azt hiszem, hogy ma is ez az, ami hiányzik. Mi akarjuk, hogy… érzés legyen abban, valami, ami valódi számomra.

49 Nem régen, én és a feleségem elmentünk a városba. Ott volt egy hölgy és azt mondta, „Hogy vagy Branham testvérnő?”

Körül néztem, és azt mondtam neki, „Hé, hé, drágám, ez a hölgy tehozzád szólt.”

Azt mondta, „Én is szóltam hozzá.”

Azt mondtam, „Nos, tudom, hogy ő nem hallott téged. Én sem. Pedig itt ülök melletted.”

„Ó,” mondta, „Én mosolyogtam rá.”

„Ó,” mondtam… [Üres hely a szalagon - Szerk.]

50 Ő mondta, „Tudod, Mária, én anya leszek.”

„Igen, igen,” mondta Mária, az ő kis szemei ragyogtak-tudjátok, tele voltak az öröm könnyeivel. „Igen, igen, én mindent tudok róla.”

„Te mindent tudsz róla?”

„Igen, igen, én mindent tudok róla.”

„De Mária, én nagyon nyugtalan vagyok. Már hat hónapos terhes vagyok most, és a baba soha nem mozdult meg.” Most te tudod, hogy az nem természetes, nem jól van. Még három hónapig rendben van, de ez hat hónapos, és a kis János még soha nem mozdult meg. Így ő azt mondta, „Egy kicsit aggódom, és minden.”

Ő azt mondta, „Igen értem.” És azt mondta, „Tudod, hogy nekem is lesz egy kisbabám.”

„Ó, értem, te és József már összeházasodtatok.”

„Nem, mi nem vagyunk házasok.”

„Mit mondasz, Mária? Te nem vagy házas és gyermeked lesz?”

„Igen, így van.”

„Ó, drágám, hogy érted ezt?”

„Nos, ugyanúgy, ahogy tudtam, hogy neked gyermeked lesz. Gábriel Angyal találkozott velem, és Ő elmondta nekem a ti ügyeteket, és azt mondta, hogy a Szent Szellem fog énrám jönni, és ez már megtörtént. És az a Baba, ami nekem lesz, az Istennek Fia lesz.” És mondta, „még azt mondta nekem… Ő mondta nekem, milyen nevet adjunk neki.” Azt mondta, „Az Ő nevét Jézusnak fogom hívni.”

Én látom, ahogy Erzsébet arca felragyog, és azt mondja, „Honnan, hogy hozzám jött az én Uramnak az anyja? Mert, amint hallottam a te köszöntésedet a fülemmel, a kisbaba megmozdult a méhemben az örömtől.”

51 És barátaim, szeretnék kérdezni valamit. Ha az első alkalommal, amikor Jézus Krisztusnak a nevét először kimondták halandó ajkak ezen a földön, egy halott gyermeket életre hozott az anyaméhben, akkor mit kellene, hogy az tegyen, egy újjászületett gyülekezettel, amely azt állítja, hogy be van töltve a Szent Szellemmel? Halleluja! Ámen! Az kellene, hogy meggyógyítsa a rákot, hogy megnyissa a vak szemeket, hogy megszabaduljanak a foglyok, hogy betöltekezzenek a Szent Szellemmel, és mid ezek a dolgok az Úr Jézus drága nevében, és tegye, hogy a bűnösök sírjanak a bűneik miatt. Ó, Istenem!

Az egész tömeg úgy tűnik nekem, mintha úszna körbe és körbe. Ó, mit tudna most Isten cselekedni! A Hírnök, Isten Szent Szelleme itt van ma az épületben-a Hírnök, a Szent Szellem, békességet hozva, és Jézus Krisztust tükrözi vissza. A nagy Tűzoszlop lebeg felettünk. Azt mondjátok, „Nem látom.” De tudjátok érezni, így egy… a testnek egyik

érzéke ugyanolyan jó, mint a másik. Így a ti látásotok jobban meg tud téveszteni, mint a ti érzéseitek.

Így ha az nem teszi ugyanazt a munkát, akkor nem ugyanaz a Szent Szellem; de ha Az teszi ugyanazt a munkát, akkor Az a Szent Szellem, ugyanaz az Egy. Ámen. Hiszitek ezt?

Hányan vannak itt bűnösök? Hányan vannak itt, akik azt mondják, „Én szeretném élvezni ezeket az áldásokat, ülni a Shekinah dicsőségben veletek emberek, és élvezni Istennek az áldásait." Felemelnétek a ti kezeteket, azt mondva, „Branham testvér, emlékezzél meg rólam az imádságodban." Isten áldjon meg téged, testvérem. Isten áldjon meg téged, testvérem. Isten áldjon meg téged. Isten áldjon meg téged. Isten áldjon meg téged, testvérem. Téged ott, és téged, és téged. Jól van. Egy másik testvér is felemelte a kezét, azt mondva, „Branham testvér, imádkozz értem." Isten áldjon meg téged, fiatalember. Ez nagyon jó.

52 Ma reggel, amint épp reggelihez készültem, egy nagyon kedves kisfiú jött oda hozzám, és megölelt engem. Az édesapja az Isten gyülekezeteiben az egyik pásztor. Azt hiszem ő is itt van mögöttem a szószéken. Ma reggel itt volt. És a kisfiú ki volt hívva az egyik összejövetelen valahol, és ő kancsal volt, és most olyan egyenesek a szemei, mint az enyém. Ez évekkel ezelőtt volt.

Egy másik kis testvér odajött, és megrázta a kezem, és elmondta, hogy az ő kislányának egy hatalmas nagy golyva volt a torkán. És lent voltam Jack Moore gyülekezetében. És mondta, hogy a Szent Szellem mozgott a hallgatóság között, és kihívta ott a hallgatóságban, és azt mondta neki. A golyva csak eltűnt, és elmúlt, és elment. Ott volt az a kislány. Ó, Istenem!

Mi volt az? Mi ez a Tűzoszlop? Ez az Úr Angyala. Mi az Úr Angyala? Ugyanaz az Egy, amelyik az égő bokorban volt ott, ugyanaz az Egy, amely Jézus Krisztusban volt, ugyanaz az Egy, amely bennedd van ma este. Ámen. Ugyanaz az Egy itt, ugyanaz a nagy Úr Jézus.

53 Van-e itt még más valaki, mielőtt imádkozunk, aki felemelné a kezét és azt mondaná, „Emlékezzél meg rólam Branham testvér, emlékezzél meg rólam." Isten áldjon meg, uram. Isten áldjon meg téged. És ott van hátul egy kisfiú, ott kint, egészen hátul. Igen. Bárhol is legyetek, Isten tudja.

Most hajtsuk meg a fejünket egy pillanatra. És most, testvérnő, hogy játsszad nekem ezt: „A nagy Orvos most közel van"? Csak egy akkordot, ha te fogsz, kérlek.

54 Emlékeztek Fort Wayne közelében… Fort Wayne-ben voltam, Indianaban. Már harmincegy éve vagyok a szószéknél. És ez körülbelül huszonnyolc évvel ezelőtt történt. Én imádkoztam egy kisfiúért, és ez a zene ment közben. A kisfiú meggyógyult. Kiugrott a kezeimből, az egy béna volt, lefutott, és az édesanyja karjaiba ugrott. Amikor ez megtörtént egy kis Dunkard lány játszott a zongorán. És ő fölállt, a haja lehullott hátul,

elkezdett énekelni a Szellemben, és a zongora (ő, nőnemű) játszott, azok az elefántcsont billentyűk tovább mozogtak, „A nagy Orvos most közel van, az együtt érző Jézus”-több száz ember állt ott, és volt ennek szemtanúja.

Ugyanígy volt a múlt vasárnap előtti vasárnapon a mi gyülekezeti házunkban, ahol három, vagy négyszáz ember állt ott, és ez a Tűzoszlop megjelent szemmel látható módon második alkalommal Jeffersonvillében. (Az első alkalom… akkor volt, amikor a folyónál lefényképezték Azt.) És Ő ott állt tizenöt percig, és engedte, hogy minden ott lévő lássa Őt, és szemlélje Őt. Testvérem, mi az út végén vagyunk.

55 Mennyei Atyánk, Hozzád jövünk most, Urunk, mint egy Élő Sziklához. Mi jövünk Uram, mert hisszük, hogy Te vagy, és megjutalmazod azokat, akik szorgalmasan keresnek Téged. Imádkozunk a Te áldásaidért. Imádkozunk, hogy segítsd ezt a gyülekezetet ma este. És azokat, akik felemelték a kezüket, lehessenek ők egy résztvevői ennek a nagy Szent Szellemnek, az utolsó napok Hírnökének.

„Én kiöntöm az Én Szellememet minden testre.” Megígérted ezt. Az utolsó napokban Te mondtad, hogy lesz egy korai és késői eső együtt: tehát (vagyis, azaz) a föld egyik oldalán, és a föld másik oldalán fog jönni egy eső. Az idegen mezőkre, és ezekre a mezőkre is fog jönni egy eső. Tehát, mi hisszük, hogy ez az óra itt van. Mi látjuk a Szent Szellemet megnyilvánulni, megcselekedni ugyanazokat a dolgokat, mint amiket akkor tett, amikor Ő itt volt korábban.

Álld meg ezeket a drága embereket, Atyám, imádkozom. Légy közel hozzájuk. Adjál nekik Örökkévaló Életet. Add meg ezt, Uram. Rád bízom őket most, az Úr Jézus Nevében. A mi fejeink meghajtva, imádkozzunk csak egy kicsit.

…a nagy Orvos most közel van,

Az együtt érző Jézus.

Ő szól a szomorú szívhez, hogy felvidítsa.

56 Ó, lehelj ránk Szent Szellem. Gyere a Te gyülekezetedbe, Úr Jézus, a nagy Hajnalcsillag, a Tűzoszlop. Égesd ki a Te utadat, át minden hitetlenségen, ami az emberek szívében van ma este. Hadd legyenek olyanok, mint Mária, hogy láthassák a Te Jelenlétedet, és tudják, hogy ez Te vagy, mert a Te ígéreteid még most is jók, minden ígéreted. Te megígérted, hogy ezt megteszed. Az volt az ígéreted, hogy Te már meggyógyítottad őket, mert Te megsebesültél az ő bűneikért, „a Te sebeiddel meggyógyultunk.” Add meg ezt, Atyám, ennek a várakozó hallgatóságnak. Mi Terád várunk most, Mozdulj, Krisztus Nevében imádkozom.

Csak figyelek néhány pillanatig, hogy lássam mi fog történni. Ó, milyen édes. Emeljük fel a fejünket valóban egyszerűen most. Arra vártam, hogy csendesedjetek el. Hány ember van itt, aki beteg, és nincsen imakártyája? Emeljétek fel a kezeteket Istenhez, hogy

meggyógyítson titeket. Három az egy megerősítés, én hiszem. Így van a Bibliában, igaz? Ha én az igazságot mondtam, prédikáltam az igazságot, akkor Istennek kötelessége, hogy alá támassza az igazságot, ha ez az Ő igazsága.

57 Most itt van nekünk egy csomó imakártya. Nem hívjuk őket. Csak azt akarom, hogy tudjátok, hogy ez nem az imakártyákon múlik. Csak kérdezzétek meg a szolgálókat, hogy azoktól függ-e. Kérdezzétek meg a testvéreket, akik mindig eljönnek velem mindenhova.

Megyünk le az úton, én azt mondom, „Várjunk. Ott van egy ember a sarkon, és valami történni fog majd vele. Ott áll egy ember. Egy bizonyos dolog meg fog történni, és akarja, hogy menjek egy bizonyos helyre, mert egy bizonyos dolog fog vele történni. Mi oda megyünk, és valóban az a dolog meg is történik.” Bizony… Az soha nem téved. Az nem tud tévedni; mert ez Isten Most, mit csinál Ő? Igazolja, hogy Ő ugyanaz. Most ez nem én vagyok: ez Ő.

58 Én most magam előtt egyetlen embert sem látok, akit ismernék, kivéve ezt a két kislány. Azt hiszem ők Evans testvérnek a két lánya. Nem így van? Pont itt. Ez az egyetlen, amit tudok. Körbe néztem, hogy lássam azt, hogy van-e még valaki, akit tényleg ismernék. De csak azokat látom, akit ismerek… Én láttam Evans testvért is egy ideig, de elvesztettem őt. Ó, igen, itt van Dauch testvér, itt ül Ohio -ból, Bill Dauch testvér, nekem egy jó barátom, aki itt ül, és Dauch testvérnő is. És ott van Evans testvérnő is. Most már látom őt, ott van egészen hátul… Rendben. Rendben, ott van hátul Evans testvér és testvérnő. Hol van Welch testvér? Ő is ott ül hátul. Rendben.

Tehát, hogy megtudják, kik vagytok, emeljétek fel a kezeteket. Ha van itt bárki, aki engem ismer, és tudja, hogy én is ismerem őt, kérem, hogy azok is emeljék fel a kezüket- hogy én tudjam… tudjam, hogy ismerlek titeket. Rendben, látjátok. Most ti, akik tudjátok, hogy nem ismerlek titeket, és azok, akik betegek, emeljétek fel a kezeteket. Emeljétek fel a kezeteket. Csak nézzétek meg, hol vannak. Látjátok? Mindenhol. Rendben.

59 Ha Jézus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz, a Biblia mondja, hogy kezdetben volt az Ige, és Isten volt az Ige. Így van? És az Ige testé lett. Ez az, amikor Istennek Igéje, amit Ő szólt testé lett.

Tudjátok-e, hogy az a piszok, amin ti most ültök, az valójában Isten Szavának a megnyilvánulása? Az Isten Szavának a megnyilvánulása. Ha nem az volna, akkor honnan származik? Ő a világot létrehozta olyan dolgokból, amik nem láthatók. Ő egybehozza a földet. Csak szólta az Igét. Azt mondta, „Legyen ott,” és az ott volt. Ő egy Teremtő. Rendben. Tehát az a szék, amin ti ültök, az Isten Igéje. Ez a föld, amin a padló nyugszik, az Isten Igéje. Mind ezek a dolgok a föld porából vannak, az Istennek Igéje. És ti magatok is Isten Igéje vagytok. Így van. Akkor miért nem tud az a kicsi szív ott kezdeni, hogy mozduljon minden kételkedésből, ki ezekből a dolgokból itt. Hadd legyen ez.

60 És Istennek az Igéje élesebb, mint bármely kétélű kard, és áthatol a velőn, a csonton, és a… elválassza a velőt a csonttól, és Isten Igéje, ami Jézus, megítéli a szív és az elme gondolatait. Így van?

Most, amikor az Ige itt volt, és testé lett, és lakozott közöttünk, Isten Fiának formájában, Jézus Krisztusban, egy kis asszony hit által megérintette az Ő ruhája szegéjét egy napon. Ő nem érezte azt fizikailag, de megfordult, és nézett, azt mondta, „Ki érintett meg Engem? Ki érintett meg Engem?”

Még Péter is megdorgálta Őt, és azt mondta, „Uram, mindenki érint Téged.”

Ő azt mondta, „Igen, de Én éreztem, hogy erő ment ki belőlem. Én elgyengültem. Az erőm elhagyott Engem.” És Ő azt mondta… Körbenézett a közönségen át, és megtalálta azt a kis asszonyt, és azt mondta neki, hogy a vérfolyása elmúlt, az ő hite megmentette őt, (így van?) Ő meggyógyult. Ő soha nem mondta, hogy „Én tettem azt.” Ő maga tette (asszony). Látjátok? Azt mondta, „A te hited megmentett…”

61 A Biblia mondja, hogy Ő tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz. És a Zsidókhoz írt levél mondja, hogy Ő a Főpap, akit érintenek a mi gyarlóságaink érzései. És hogyha Ő tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz, ha te megérinted ugyanazt a Főpapot, akkor ugyanaz a Főpap ugyanolyan módon fog cselekedni. És ahogyan Ő először cselekedett, Neki második alkalommal is úgy kell cselekednie. Ha nem úgy tenne, akkor hibát követett el, amikor először cselekedett. Ha Ő Messiásként ismertette meg Magát mind a Zsidók, mind a Samáriaiak számára, az által, hogy felismerte az ő elméjük gondolatait, és megmondta nekik, hogy kik voltak, vagy mik voltak, és így tovább, vagy valamit, amit ők tettek…?

Hányan tudjátok, hogy ez az igazság, hogy ez a Biblia igazsága, és hogy Ő ilyen módon ismertette meg Magát? Nos, ha Ő ilyen módon ismertette azt a Zsidóknak és a Samáriaiaknak, akkor Neki a pogányoknak is ilyen módon kell tenni, vagy tette ezt rosszul velük. Látjátok, mire gondolok?

Most mindnyájan, akik hiszik ezt, emelje fel a kezét, és mondja, „Hiszem, hogy Ő megígérte ezt nekem.” Köszönöm. Ezt tette. Látjátok, emlékezzetek arra, amit az Angyal mondott, „Ha te rá tudod bírni az embereket arra, hogy higgyenek neked.” Látjátok? Nem, hogy nekem higgyenek; ez Ő, de ha hiszitek, hogy engem Ő küldött hozzátok. Most imádkozzatok, és érintsétek meg a Főpapot. És ha Ő engem megfordítana a szószéktől, és beszélnék veletek, ti legyetek a bíró, vajon ez igaz vagy sem. Ti legyetek a bíró, vajon ez igaz vagy sem.

62 Ti csak mondjátok… Most nézzetek el (tovább) tőlem, mint egy embertől, és mondjátok, „Úr Jézus, szükségben vagyok.” És ne próbáljátok a magatok útját erőltetni, mert akkor sehová nem juttok. Csak hagyjatok alább magatokkal, és mondjátok, „Én hiszem ezt, Uram, nincsen semmi kétség az én elmémben. Az az ember nem ismer engem, és én távol vagyok tőle. Itt vagyok a hallgatóságban (messze, a hátsó sorokban,

vagy a falak mentén állok, vagy valahol). Most én tudom, hogy hiszek Neked. Ha csak megengeded nekem, hogy Téged megérintselek, hagy ő forduljon felém, én tudni fogom azt, hogy az nem Branham testvér, mert ő nem ismer engem. Azt sem tudja, hogy én ki vagyok, vagy mit tettem, vagy mit tettem, vagy mit fogok tenni. De Te tudod azt. Így ha engeded, hogy ő (a szószéknél álló ember) forduljon hozzám, én tudni fogom, hogy az Te vagy. Akkor én hinni fogom az Ő Üzenetét, mert te vetted őt az irányításod alá. Látom azt, hogy Te beszélsz rajta keresztül, belátom."

Hinnétek ezt? Hányan hinnék azt, ha látnák megtörténni a saját szemükkel…?... Nem hátul valami sötét szobában; egyenesen itt a nyilvánosság előtt, amint a mi Urunk tette. Nem… nem valami titokzatosan; ez egyenesen itt kint. Ez csak a hívőknek van. Most csak imádkozzatok.

63 Lehet tévedtem. Azt hittem valahol itt van, de nem itt van. Én figyelem ez-ez egy világosság. Ezen az oldalon is felemelték a kezüket, amikor mondták, hogy betegek és nem ismernek engem? Most Ő itt van. Ti, akik látjátok azokat a fényképeket, és dolgokat, csak gondoljátok, hogy a kamerának a mechanikus szeme látta azt, még mielőtt sokan valaha látták azt… vette a képet. Ha én ma este meghalok, ha ez az utolsó napon itt a földön, az én bizonyságtételem igaz. A fényképezőgép mechanikus szeme hét-nyolc alkalommal bizonyította különböző nemzetekben. Ez igaz. A gyülekezet tudja ezt szerte a világon.

Én az igazságot mondtam, mert Róla beszélek. Ezért nem félek, de amit Ő fog beszélni, visszaigazolja, hogy az igazság, amit elmondtam, mert nem magamról teszek bizonyságot; én Róla teszek bizonyságot. Most legyetek nagyon tisztelettudóak, és higgyetek.

Azt mondjátok, „Branham testvér, most mire vársz?" Én Őrá várok. Ha Ő nem mondja el nekem, én nem tehetem azt, ez minden. Az veszi a te hitedet, hogy tegyen valamit. Vagy talán Ő nem elégedett velünk, hogy ezt tesszük. Hányótoknak van imakártyája? Valaki kapott imakártyát? 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, azt hiszem nyolc imakártya maradt, 9. Őket fogjuk idehívni, ha Ő nem teszi azt. Én szeretem látni, ha imakártya nélkül történik, így ti is meglássátok, hogy az imakártyának semmi köze ehhez.

64 Istenem, segíts nekünk ma este. Imádkozom, hogy add meg ezt. Én jó hittel jöttem ide, hittel jöttem ide, hiszem, hogy Te megteszed azt. Imádkozom, hogy segíts nekem most. Add nekem a Te Szellemedet, Atyám. Add meg ezt, hogy ez lehessen a Te dicsőségedre. Én imádkozom a Jézus Nevében. Ámen.

Igen, itt van. Köszönöm, Uram. Hiszed-e hölgyem, hogy Isten meg fogja gyógyítani azt a sérvet? Meg fogsz gyógyulni? Rendben. Fogadd el. Emeld fel a kezedet. Rendben. Van imakártyád? Nincs. Nem is kell az neked. Soha életemben nem láttam még azt az asszonyt. Idegenek vagyunk egymásnak, drága testvérnő? Én nem ismerlek. Ha így van,

akkor emeld fel a kezedet, hogy a hallgatóság is láthassa. Ez volt a problémád? Ott ültél és imádkoztál? És én kapcsolatba léptem veled. Te imádkoztál Jézushoz, „Hadd legyek én az.” Így van? Emeld fel a kezed. Emeld fel a kezed, hogy láthassák. Nos, honnan tudtam én azt, hogy ő ezért imádkozott, és a szavakat, amit mondott? Nem látjátok? Ez Krisztus.

Itt van egy kis hölgy, aki éppen most megfordult, ott ül. Szeretnéd, ha elmúlna a szívbetegséged, testvérnő? Nem kell ide kijönnöd. Csak nézzél erre. Akarod, hogy elmúljon a szívbetegséged? Rendben. Emeld fel a kezedet, és mondjad, „Elfogadom azt.” Rendben, menj haza, a te szívbetegséged elmúlt. Jézus Krisztus meggyógyított téged.

65 A kis hölgy, aki közvetlenül mögötte ül, neked női problémád van. Állj fel, ha ez igaz. Rendben. Van imakártyád? Van. Nem akartalak téged hívni. Rendben. Menjél haza. Te vagy… Te voltál… a szemeddel van problémád; romlanak a szemeid. Így van? Emeld fel a kezedet. Nem azért mert szemüveg van rajtad, de a szemeid romlanak. Rendben. Most már nem fognak többé. Menj haza, Jézus Krisztus meggyógyított téged.

Kérlek, hogy tegyetek nekem egy szívességet, megtennétek? Tudjátok azt, hogy nem a kártyán múlik… Az a hölgy, aki ott ül melletted, ő… itt ezen az oldalon, egy golyvában szenved, hiszed, hogy Jézus Krisztus meg fog téged gyógyítani? Ez egy belső golyva. De ez rendben van. Higgyél, és az el fog tőled menni. Rendben.

66 Most, ha hiszed, hogy én Istennek egy prófétája vagyok, akkor tegyed a kezedet a melletted lévő asszonyra, aki ott sír. Az Úr Angyala fölötte van. Neki a fejével van problémája. Ha így van hölgyem, állj föl, te, akit most szólítottalak. Rendben. Állj föl, ha ez igaz, az, akinek a zsebkendő van a kezében. Rendben. Jézus Krisztus meggyógyított téged. Menj haza, meggyógyultál.

Hisztek Neki? Most ez az Angyal Szentírás? Itt hátul, Ő ott van hátul, hátul. Ott van egy férfi és a felesége. A feleségnek cukorbetegsége van, a férfinek meg ízületi gyulladása (köszvény). Ó, bárcsak meg tudnám tenni, hogy ők megértsék. Istenem, segíts nekem. Wilkerson úr és asszony, álljatok fel. Jézus Krisztus meggyógyított titeket. Menjetek haza és gyógyuljatok meg. Krisztus meggyógyított titeket.

Van imakártyátok? Nincs? Nincs, nincs rá szükségetek. Miközben a lábatokon álltok, figyeljetek erre testvérek. Egyáltalán nem ismerlek titeket, ugye? Ha nem ismerlek, integessetek a kezetekkel. Látjátok, nem ismerlek titeket. Ti ültetek ott és imádkoztatok. Igaz ez? Valami történt veletek. Igaz ez? Rendben. Ez volt a bajotok? Ez volt a ti nevetek? Mindaz, amit Ő mondott igaz volt? Integessetek vissza a kezetekkel, ha ez igaz, integessetek a kezetekkel. Rendben. Ott vannak. Menjetek haza, Jézus Krisztus meggyógyít titeket.

Mit érintettek ők meg? Hiszitek, hogy az Angyal, mint korábban, az Isten Angyala? Ez nem én vagyok. Én nem ismerem azokat az embereket. Én bizonyságot teszek; ők is bizonyságot tesznek, mi nem ismerjük egymást, tehát ennek az Úr Angyalának kell lennie.

És Ő tesz valódi Szentírás dolgokat, amit Jézus mondott, hogy Ő fog tenni, mielőtt felégeti ezt, mint Szodomát. Ámen!

67 Lássuk. Ha ti fogtok hinni. Itt, itt van újra, itt a sarokban. Várj, ez egy hölgy… Nem. Csak egy pillanat. Nem, nem az a hölgy, aki ott áll. Ez a hölgy, aki itt lent ül. Rendben, egy kis hölgy itt ül. Láttam egy gyermeket, de ez egy hölgy, aki itt ül, és ő aranyérrel szenved. És ő… Ez az ő kislánya, aki ott ül. Ő asztmában szenved. Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR. Álljatok fel, és fogadjátok el a gyógyulásotokat. Jézus Krisztus meggyógyít titeket. Álljatok fel mindketten. Ha mi idegenek vagyunk egymásnak, akkor emeljétek fel a kezeteket, és integessetek. Rendben. Menj haza, édesem. Az véget ért kislány, meggyógyultál.

Hisztek? Nézzetek ide, ide, ide, ide. Nem látod ezt, Jack testvér? Nézz ide, egyenesen ide, itt áll egyenesen e fölött az ember fölött. Ez a férfi sérvvel szenved. Így van. Nem ebből a városból van, egy Orange nevű városból. Igaz. A neve Sack úr. Így van, uram? Ha idegen vagyok neked, integess hátra a kezeddel. Te ott ültél és azt mondtad, „Uram, hadd legyek én az.” Így van? Csak integessél.

Ó, Istenem, hogyan ők nem láthatják ezt? Parancsolom minden beteg embernek itt, hogy álljon lábra és vegye a gyógyulását, Jézus Krisztus Nevében. Ámen. Álljatok fel és ne féljetek. Higgyetek Neki teljes szívetekből.

***